

summen stod fast, vil jeg sige, at jeg haaber ikke, det ærede Medlem har Ret deri. Sandheden er den, at den virkelige Hindring for Oprettelse af Husmandsbrug paa rentabelt Grundlag er de alt for store Bygeomkostninger, og de Haandværkere, der har den Beskæftigelse at opføre Bygninger, skylder endnu en Del i Retning af det, der er angivet i Ordet: Parikronen respekteret i hele vort Lands Økonomi. Jeg deler derfor ikke det ærede Medlems Haab om, at Byggesummen staa fast; der er noget tilbage i saa Henseende, og jeg haaber ikke, det vil vare længe, inden Summerne kommer ned. Ellers vil Erhvervet ikke kunne fortsætte med Opførelse af Nybygninger og Vedligeholdelse af gamle Bygninger paa en Maade, som tjener Samfundets Interesser i al Almindelighed. Efter min Mening er Tidspunktet endnu ikke kommet til at foretage vidtgaaende Ændringer her, og kommer det Tidspunkt, hvad jeg naturligvis haaber en Gang maa ske, bør det finde Sted paa den Maade, at man ophæver Bestemmelsen om, at Finansudvalgene sammen med Landbrugsministeren fastsætter Beløbet for et Aar ad Gangen. Som jeg udtalte i Folketinget, skal jeg gøre alt for at fremskynde Afgørelsen, og den vil kunne falde i Oktober Maaned. Der skal jo indsamles statistiske Oplysninger om de i den sidste Sommer opførte Boliger. Hvis man nu følger det ærede Medlems Henstilling om at foretage Fastsættelsen i Marts—April Maaned, vil man bygge paa Opførelses- og Bygeomkostninger fra den Sommer, der er gaaet, og det skal anvendes paa Bygninger, der skal opføres 1½ Aar senere, det vil sige, man fastsætter Bygeomkostningerne paa Grundlag af statistiske Oplysninger, der er indsamlet 2 Aar før det Tidspunkt, da Bygningerne skal opføres. Saa kunde man lige saa godt sætte Summen i Loven, der gælder 3 Aar, saa bortfalder hele Fordelen ved, at Finansudvalgene fastsætter Beløbet for et Aar ad Gangen. Jeg er altsaa villig til at fremskynde Afgørelsen det mest mulige, saa at Oplysningerne kan komme til at foreligge i Oktober Maaned. Men jeg maa i øvrigt sige, at jeg tror, man ofte overvurderer den Vanskelighed, der er for Nybyggere ved først saa sent at faa at vide, hvad Byggesummen bliver. De faar det at vide et halvt Aar, før Bygningerne skal endeligt fuldføres, og det Arbejde, de selv kan udføre — et Arbejde, der er i høj Grad fortjenstfuldt, og som sparer dem for mange Penge —, kan de meget godt ud-

føre, enten Byggelaanet bliver paa 9 000 Kr. eller 8 500 Kr.

Dernæst rettede det ærede Medlem det Spørgsmaal til mig, om vi ikke kunde gaa bort fra Bestemmelsen om den rentefri Del af Byggelaanet og sætte 4 pCt. i Rente i Stedet for 4½ pCt. Jeg vil oprigtigt haabe, at Udviklingen vil medføre, at den rentefri Del meget snart bortfalder. Vi er jo stærkt nede mod 8 000 Kr., og naar vi kommer dertil, skal alting forrentes. Derfor vilde jeg mene, det var uheldigt at foretage den Forandring at fastsætte 4 pCt. over det hele og ingen rentefri Del af Byggelaanet, og jeg vil saa meget mere være mod det, som den betydelige Forbedring, vi fik indført for kort Tid siden, Ligestillingen af de to forskellige Systemer af Husmandsbrug, nemlig det, der blev gennemført ved Loven af 4. Oktober, og det, der gælder efter den saakaldte gamle Husmandslov, jo vilde være forrykket, hvis man i denne Lov indsatte en saadan Bestemmelse. Naar det ærede Medlem siger, at 4 pCt. i og for sig er en høj Rente, kan det ærede Medlem gerne have Ret heri, men Staten selv kan jo ingen Steder laane Penge til 4 pCt. Man kan godt beklage sig over den høje Rente, der er, men naar man vil se Virkeligheden i Øjnene, den Virkelighed, vi ikke kan komme udenom, saa er det min bestemte Opfattelse, at vi aldrig faar en lav Rente her i Landet, medmindre vi faar en stærkere Opsparing, og saa længe vi fortsætter med de Fremgangsmaader, som for Øjeblikket er gældende i vore Skatteloves Regler for direkte Beskatning, vil det have den Konsekvens, at Rentefoden her i Landet bliver højere, og højere, end den er i andre Lande. Hvis det ærede Medlem virkelig interesserer sig for en lav Rente, saa henstiller jeg til ham, at han søger at paavirke sit eget Parti med Hensyn til dets Politik vedrørende Formuebeskatningen og Indkomstbeskatningen, men ganske særlig Formuebeskatningen. Vi indtager i saa Henseende en Stilling, hvori vi adskiller os fra alle andre Lande, og det nytter ikke, at det ærede Medlem vil nægte, at der er nogen Forbindelse i saa Henseende; der er en meget nøje Forbindelse mellem Formuebeskatningen og Rentefoden.

Det ærede Medlem sluttede med, at han for sit Vedkommende og paa sit Partis Vegne kunde tilsige Tilslutning til dette Lovforslag, og det takker jeg for. Jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem ikke at stille Ændringsforslag ved denne Lejlighed. Selvfølgelig, hvis det ærede Medlem ønsker at stille Forslag, kan jeg ikke hindre ham deri, og jeg vil ogsaa meget gerne for-